

ПОСТІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ ЄПИСКОПІВ ПОЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ

*Преподобному і христолюбивому духовенству та вірним
Української Православної Церкви в Австралії, Новій Зеландії,
Канаді, Європі, Південній Америці, США та Україні.*

*Нехай милість Господа Бога і Спася нашого Ісуса Христа,
любов Бога Отця і Причастя Святого Духа буде з усіма вами!*

Ось і надійшов час передріздвяного посту також відомого, як Пилипівка, через те, що він починається 15/28 листопада, день після свята Св. Ап. Пилипа, в західній церкві відомого як "Advent". Цей піст продовжується до Великого Свята – Народження Господа Бога і Спася нашого Ісуса Христа – Втілення – Бог стає одним з нас не маючи ніякої іншої причини, як доказати глибину Його любові до нас.

Це є період, який часто не є зосередженням су-часних православних та не православних християн, секуляризований і задушений комерційним сезоном Різдва. Піст, згідно писання Отців Церкви, є часом милосердя, доброти, співчуття, самоперевірки – час, який закликає нас до особистого відновлення в Світлі Христового Євангелія. Це є порою під час якої ми є покликані до духовної подорожі де б ми не знаходились в світі – від "тепер" в наших парафіяльних церквах, які ми всі дуже часто маємо проблему бачити поза їх межами – до міста Хліба – Виф-леєму і до печери, "Найсвятішого Місця", і до ясел, передбачення Євхаристичної Чаші, для того, щоб принести себе в дар Ісусу Христу, Який є Хлібом Життя.

Ми робимо цю подорож як волхви і пастухи, так, як ми можливо ніколи не зможемо повністю збагнути. Кожен з нас приносить наші дари і ми присвячуємо їх Христу. Це є добровільно дані дари для добробуту інших – золото, ладан і миро, які є виявом нашої батьківської турботи, вчення, співчуття, дружелюбності – в інших словах, наша любов один до одного.

Ми повинні прожити цей період посту і кожен день нашого життя у відвертому молитовному ставленні до уповноваженої та постійної Присутності Люблячого і Живого Бога. Жити православним християнським життям є важко, бо це вимагає багато чого від нас. Але, Бог дає нам Його силу. Сила, Любов і Милість Бога є завжди з нами в нашій суспільній праці, Літургії, і у всіх Божественних Відправах, у нашому особистому молитовному житті, у всіх творіннях і у кожному Його людському створінні. Та жива Присутність робить все новим!

Таке відношення відвертості, страху і здивування та радісного очікування – це все, що потрібно, щоб дістати силу, для досягнення цілі нашого життя. Наш Бог є Богом Життя і Він ніколи не зупиняється з почуттям самозадоволення, щоб сказати: " Ми досягли цього!". Завжди є якийсь рух вперед до майбутнього. Його Присутність завжди є з нами, роблячи щось нове. Можливо ми

знаходимося в глибокому розпачі і ми відчуваємо, що вже готові здатися, але саме тоді Він заходить і Світло починає просвічуватись, і появляється надія, сила, і допомога.

Просто кажучи, нашою метою під час цього передрізвяного посту є дозріти у Христі, досягнути тієї духовної досконалості у нашому визнанні православної християнської віри, запросити Ісуса Христа увійти в наше єство, виголошувати нашому все більше номінальному і апатичному християнському суспільству те, чого воно і не хоче чути: *"Приношу вам вість про велику радість... народився Спаситель... це – Господь Христос!"*, і Він може бути знайдений в серцях і домівках тих, які прославляють Його з своєї доброї волі, щоб *"наше світло світило перед людьми, щоб добрі діла вони бачили та прославляли Отця нашого, що на небі"* (Мт. 5-16).

Ми закликаємо всіх вас, як наших духовних дітей, палко молитися під час цього сезону за провідників світу в якому ми живемо сьогодні. Це є секуляризований світ повний суперечок, економічного ослаблення та політичної нестабільності. Зло часто проявляє себе в найбільш здібних напрямках, особливо під час таких часів. Моліться про дозрілість тих, хто керує всією нашою країною, а особливо за керівників України, щоб у їхніх серцях завжди було бажання збудувати сильну державу, яка б базувалась на системі закону. Моліться, щоб наша Свята Українська Православна Церква об'єдналась і повернулась до її історичної ролі, бути моральною совістю народу.

Нехай же Той, Хто так полюбив світ, що послав Свого Єдинородного Сина, щоб Той був нашим Господом і Спасом, допоможе нам дотриматись нашого рішення – дозрівати і відживляти словом правди і життєдавчих таїнств. Нехай же ми зростаємо і дозріваємо у вірі, як українські православні християни, щоб інші будучи свідками нашої віри, виявленої у нашому особистому житті і в наших парафіяльних громадах, також прийняли Христа, і, як вифлеємські пастухи, вихваляли і прославляли Бога за те все, що вони побачили і почули через нас.

Запевняючи вас у наших молитвах і любові та прохаючи ваших молитов за нас, залишаємось ваші слуги у Господі,

+ Константин

Митрополит Української Православної Церкви в США і в діаспорі;

+ Іван

Митрополит Української Православної Церкви в Канаді;

+ Антоній

Архієпископ Української Православної Церкви в США;

+ Іоан

Архієпископ Української Православної Церкви в діаспорі;

+ Юрій

Архієпископ Української Православної Церкви в Канаді;

+ Єремія

Єпископ Південно-Американської Єпархії Української Православної Церкви.

+ Іларіон

Єпископ Української Православної Церкви в Канаді;

+ Андрій

Єпископ Української Православної Церкви в Канаді;

+ Даниїл

Єпископ Української Православної Церкви в США
